

Arrest

nr. 57 871 van 15 maart 2011
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 16 en 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 april 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 16 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China, meerbepaald uit het dorp Tarchen, in de prefectuur Amdo. U bent van Tibetaanse afkomst, geboren in 1981. U verklaarde dat uw ouders in 1991 door de Chinese politie werden gedood omdat ze een foto van de Dalai Lama droegen, hetgeen volgens de wet verboden was. Uw grootvader zou u dan naar Nepal hebben gebracht omdat er werd gevreesd dat ook u zou worden gedood. In Nepal leefde u van 1992 tot 2001 in een klooster. Nadien woonde u tot 2007 in een dorp in Sindhupalchowk. In 2007 zou u naar Kathmandu zijn

verhuisd waar u zou hebben deelgenomen aan een anti Chinese manifestatie. U zou zijn gearresteerd waarbij uw document, de "green book", in beslag zou zijn genomen. De Nepalese politie waarschuwde u dat, als u nogmaals zou deelnemen aan zulke manifestatie, dan zou u naar China worden terug gestuurd. U vreesde in dat geval in China te zullen worden gedood door de Chinese autoriteiten omdat u al lang het land had verlaten. U legde ter staving van uw asielaanvraag enkele foto's neer, evenals een attest van uw klooster, een uitprint van een artikel over manifestaties in Nepal en een kopie van de eerste pagina van de "green book".

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) moet vaststellen dat er, op basis van onderstaande bevindingen, geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit de Volksrepubliek China. Zodoende vervalt de basis van uw asielaanvraag en wordt de geloofwaardigheid van uw verdere relaas volledig ondermijnd.

Vooreerst moet het CGVS vaststellen dat u volledig verkeerd uw beweerde geboortedorp Tarchen situeert (zie gehoorverslag CGVS p.2 en 3). U gaf enerzijds aan dat uw dorp nabij "Mount Kailash" ("Khang Rimpoche" in de Tibetaanse taal) en "Taklakot" (de Nepalese benaming voor "Purang") ligt. Anderzijds stelde u dat uw dorp in de prefectuur Amdo is gelegen, daarbij de opmerking makende dat Amdo eigenlijk een district is, naast de districten Lhasa en Kham. Deze verklaringen zijn volledig verkeerd. Zo geeft u verkeerdelijk aan dat Amdo en Kham districten zouden zijn, in werkelijkheid betreffen dit twee van de drie traditionele provincies in Tibet. Zo is het ook niet mogelijk dat uw dorp nabij "Mount Kailash" en "Taklakot" zou liggen en eveneens in de traditionele provincie Amdo. Deze laatste is immers gelegen ver ten Oosten van Lhasa, terwijl "Mount Kailash" en "Taklakot" gelegen zijn in het uiterste Westen van Tibet. Dat u uw dorp dermate verkeerd situeert en dat u niet de juiste traditionele opdeling van provincies in Tibet kent, is niet geloofwaardig voor iemand die beweert te zijn geboren in Tibet en als Tibetaanse vluchteling zou hebben gewoond in Nepal.

Daarnaast is uw kennis van Tibet ook zeer beperkt. Zo verklaarde u dat Dokpa uw kaste is, terwijl u geen andere kaste kan opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p.4). In werkelijkheid verwijst de term Drokpa naar een veehoeder, geenszins een kaste. Zo kende u naast Lhasa en Taklakot geen andere steden in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.4). Zo gaf u verkeerdelijk aan dat de Dalaï Lama reeds in 1935 naar India zou zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.9). Bovendien wist u ook niet waarom hij naar India was gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.10). Zo zou u wel eens gehoord hebben van de Panchen Lama, maar u kon daarover helemaal niets meer vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.10). U gaf eerst aan dat de Panchen Lama naar India ging achter de Dalaï Lama maar nadien gaf u aan dat Panchen Lama nooit naar India zou zijn gegaan. Zo gaf u ook verkeerdelijk aan dat men in China zou betalen met muntstukken (zie gehoorverslag CGVS p.8). De Yuan, de Chinese munteenheid, bestaat enkel uit bankbiljetten. Zo kon u ook geen concrete dingen vertellen over uw reis naar Nepal, vanuit Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.14). U was nochtans ongeveer tien jaar op dat ogenblik. U kwam niet verder dan algemene verklaringen over sneeuw, "tsampa" en bergen, zonder enig concreet iets te beschrijven, hoewel u daar nochtans omstandig werd naar gevraagd. Verder is het opmerkelijk dat u na uw vertrek geen contacten meer had met familie in Tibet en dat u zelfs niet wist of uw ouders al dan niet broers of zussen hadden (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Het is ook bevreemdend dat u de juiste omvang van het "Reception Centre" in Kathmandu niet kan weergeven (zie gehoorverslag CGVS p.14). U verklaarde er wel eens te zijn geweest, hoewel u die verklaring diende te mildereren tot een bezichtiging aan de poort van het centrum. U gaf aan dat er asiel kon worden verkregen. Gezien uw verklaring als Tibetaanse vluchteling zonder documenten te hebben gewoond in Nepal, is het dan ook bevreemdend dat u zich daar niet zou hebben aangemeld in dat centrum. Uiteindelijk verklaarde u dat recente Tibetaanse vluchtelingen naar India gaan. Maar juist daar komt dit centrum (het "Reception Centre") in tussen, terwijl u verklaarde dat ze daarvoor smokkelaars inschakelen.

De documenten die u neerlegde, zijn niet van aard dat ze afbreuk zouden doen aan de bevindingen van het CGVS. U legde foto's neer van uzelf in Nepal, maar daaruit blijkt geenszins dat u in Tibet zou zijn geboren. U legde foto's neer van een demonstratie in Kathmandu, maar daar bent u zelf niet op te zien. U legde een kopie van een "green book" neer, maar deze kopie heeft geen enkele juridische waarde. De vaststelling dat u zelfs niet wist wie of welk bureau dit document uitgeeft, doet de geloofwaardigheid ervan verder teniet (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Ten slotte legde u een attest van een klooster neer dat stelt dat u uit Tibet afkomstig bent. Dit is echter geen attest uitgaande van een officiële instantie. Evenmin is dit een identiteitsdocument. Gezien de bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit China, kan aan dit document geen waarde worden toegekend. Ten slotte legde u geen enkel document neer ter staving

van uw reis naar Europa (zie gehoorverslag CGVS p.15). U verklaarde met een vals paspoort te hebben gereisd om een valse naam, maar u kende geen geboortegegevens of visumgegevens van dat paspoort, hetgeen gezien de huidige strenge individuele grenscontroles in de internationale luchthavens weinig geloofwaardig is. Bovendien is het niet geloofwaardig dat u met een vals document reisde en toch tijdens die reis een kopie van uw "green book" op zak had, zoals u zelf verklaarde (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Het CGVS merkt nog op dat uw kennis van de Tibetaanse taal nog geen bewijs is van uw afkomst uit Tibet, meerbepaald uw bewering dat u daar geboren zou zijn. U blijkt een bepaalde kennis te hebben van het Tibetaans, al blijkt de door u geschreven tekst niet vertaalbaar voor een Tibetaanse tolk en het gesproken Tibetaans een beetje gebrekkig (zie gehoorverslag CGVS bijlagen). Gezien bovenstaande vaststellingen van het CGVS kan deze vaststelling echter de beslissing niet wijzigen of in positieve zin ombuigen.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoeker heeft twee verzoekschriften ingediend. In het verzoekschrift van advocaat M. NIYONZIMA roept verzoeker als enige middel de "schending [in] van de wet over de motivering van administratieve akten van 29.07.1991; afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden...". In het verzoekschrift van advocaat S. VAN ROSSEM voert verzoeker aan dat hij "zich met deze beslissing niet akkoord verklaren" kan en vraagt "De beslissing van het CGVS te willen vernietigen of te hervormen en hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidiair beschermingsstatuut, in ondergeschikte orde, het dossier te willen terugzenden naar het cgvs voor verder onderzoek."

2.1. Een 'middel' dient een voldoende duidelijke omschrijving in te houden van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het verzoekschrift van advocaat M. NIYONZIMA voert een amalgaam aan rechtsbeginselen aan doch laat na uit te werken hoe deze door de bestreden beslissing geschonden worden. De Raad ziet niet in hoe tegelijkertijd een "afwezigheid van motivering" en een "verkeerde motivering" kan worden ingeroepen. Een gebrek aan formele motivering zou het verzoeker immers onmogelijk maken om te onderzoeken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Verder beperkt het verzoekschrift van advocaat NIYONZIMA zich tot het louter citeren in het opschrift van het "beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik", zonder nader uiteen te zetten op welke manier de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing deze beginselen zou geschonden hebben. Deze zijn dan ook onontvankelijk. De Raad is voorts onbekend met het "algemene beginsel van goede administratie" en het "beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden" tenzij advocaat M. NIYONZIMA zoals advocaat S. VAN ROSSEM hiermee de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Het beroep zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht

van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afkomst uit Tibet in de Volksrepubliek China. Verzoeker voert aan dat *hij "wel degelijk afkomstig uit China, meer bepaald uit Tibet. Hij is werkelijk van Tibet naar Nepal gevlucht. Zijn ouders waren immers gedood en uit vrees dat hem hetzelfde lot te wachten stond, bracht zijn grootvader hem naar Nepal. Ook in Nepal kreeg verzoeker problemen. Omdat hij de situatie niet langer aankon vluchtte hij"* en *"meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling."*

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde een fotokopie voor van de eerste bladzijde van een *"green book"* waaraan geen bewijswaarde kan gehecht worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dienen neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verzoeker kon dit stuk immers niet toelichten, wist niet waar het uitgereikt was, enkel *"dat het werd gemaakt door de persoon die voor me zorgde"* (gehoorverslag CGVS, p.13), wat er overigens op wijst dat het een gefabriceerd stuk betreft.

3.2.1. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor voorgaande vaststellingen zodat hij zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot terwijl dit voor Tibetanen uit China op eenvoudige wijze kan en ook uit de verklaringen kan blijken. Verzoeker erkent evenwel dat hij niet in staat was de vragen over Tibet navenant te beantwoorden maar meent dat dit *"perfect te verklaren valt door het feit dat verzoeker op een jonge leeftijd zijn land verliet, zoals hierboven vermeld in het feitenrelaas. Het is dan ook normaal dat verzoeker niet precies weet wat de administratieve indeling van Tibet is"* en *"Ook de vaststelling van het CGVS dat de Tibetaanse taal van verzoeker is gebrekkig niet overtuigende als argument. Want, het is normaal dat iemand die zijn oorspronkelijk taalgebied op een leeftijd van 10 jaar verlaat gebrekkig zijn taal spreekt en schrijft. Het is zo voor jonge Vlamingen; het is ook zo voor jonge tibetanen."* Deze argumenten kunnen echter niet overtuigen nu zijn onwetendheid niet enkel verband houdt met Chinees Tibet maar ook met de beleving van zijn Tibetaanse cultuur en godsdienst. Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vermeend vertrek uit de Volksrepubliek China hem belemmerde om op oudere leeftijd op eigen initiatief (achtergrond)informatie te vergaren over zijn persoonlijke problemen die hem er zelfs toe noopten te vluchten naar Europa en er internationale bescherming aan te vragen. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Tibetaanse etnie en afkomst uit Tibet laten immers toe te verwachten dat hij zich zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn problemen, minstens op de hoogte te zijn van zijn eigen dorp en regio van herkomst en van de situatie die hem persoonlijk raakt. Dat verzoeker als monnik *"het grootste deel van zijn leven in een klooster doorbrengt, waar hij hoofdzakelijk bezig is met meditatie"* kan bezwaarlijk overtuigen nu hij doorsnee kennis mist over de Tibetaanse cultuur en godsdienst waaronder over zijn eigen kaste en nadere gegevens over de Dalaï Lama en de Panchen Lama (gehoorverslag CGVS, p.2-10). Er kan dan ook bezwaarlijk enig geloof worden gehecht aan zijn verklaring tien jaar kloosterschool te hebben gelopen, noch aan het neergelegde attest van het klooster, noch dat hij Chinese-Tibetaans vrienden had (gehoorverslag CGVS, p.11) en *"regelmatig gedemonstreerd [heeft] met de aanhangers van de Dalaï Lama"* (vragenlijst, p.2). Overigens erkent verzoeker ter terechtzitting dat hij in het Nepalees wil gehoord worden omdat hij te weinig Tibetaans spreekt nu hij weinig contact had met de Tibetanen. Aldus ontkent verzoeker zelf de essentie van zijn asielrelaas. Verder is het niet ernstig dat verzoeker als Tibetaanse vluchteling afwist van het bestaan van de Nelen Khang, en zelfs een reception centra is *"gepasseerd (...) met vrienden"*, maar er zich nooit aanmeldde. Dit klemte te meer nu verzoeker die wel in staat was zijn reis naar Europa te organiseren om er internationale bescherming te vragen, over de Nelen Khang stelt *"Men kan er asiel nemen"* maar *"ken er geen details van"* (gehoorverslag CGVS, p. 14). Ten slotte verklaart verzoeker dat hij in Nepal een Tibetaans document kreeg om naar India te reizen maar licht niet toe welke Tibetaanse autoriteiten naast de Nelen Khang die documenten kunnen uitreiken. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn manifeste onwetendheid over Tibet en de Tibetaanse gemeenschap. Verzoeker toont dan ook geen band aan met

de religieus Tibetaanse gemeenschap in Nepal, laat staan met de Tibetaanse bannelingen uit China in Nepal. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers hierop gebaseerde asielmotieven.

3.3. Verzoeker toont zijn reisweg niet aan noch zijn paspoort waaruit zijn ware nationaliteit kan blijken. Dat hij illegaal zou gereisd hebben kan niet overtuigen. Verzoeker verklaarde immers gereisd te hebben met de kopie van zijn Green Book op zak, wat ontegensprekelijk aantoont dat hij zich niet bewust is van de gevaren van een illegale reis en aldus evenmin dat hij een dergelijke reis heeft ervaren. Dat verzoeker illegaal naar Europa reisde is dan ook ongeloofwaardig.

3.4. Wat de algemene informatie en foto's betreft die verzoeker neerlegde en de verwijzingen naar "*recente mediaberichtgeving*" en de "*Algemene informatie*" van "*Amnesty*" en "*Refworld*" die hij toevoegt aan het verzoekschrift benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.5. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.6. De overige documenten die verzoeker neerlegde doen evenmin afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Waar verzoeker aanvoert in het verzoekschrift van advocaat M. NIYONZIMA dat "*de weigering van subsidiaire bescherming helemaal niet gemotiveerd*" is, en in het verzoekschrift van advocaat S. VAN ROSSEM dat "*het CGVS in haar beslissing onzorgvuldig te werk is gegaan en in gebreke blijft te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut*" gaat hij eraan voorbij dat in de bestreden beslissing in het onderdeel "*motivering*" besloten wordt dat "*Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken*", en de bestreden beslissing door uitdrukkelijk te verwijzen naar alle voorgaande bevindingen, die tevens de weigering van de vluchtelingenstatus schragen, derhalve wel degelijk en uitgebreid motiveert waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Het verzoekschrift van advocaat M. NIYONZIMA voert verder geen enkel element aan waarom hij wel zou beantwoorden aan voorwaarden vervat in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker voert in het verzoekschrift van advocaat S. VAN ROSSEM aan dat "*Er zijn ernstige redenen dat verzoeker een reëel gevaar loopt wegens zijn afkomst. Hij kan niet terug naar Tibet maar ook niet terug naar Nepal. Er zijn nog steeds ernstige mensenrechtenschendingen in Tibet. De situatie is*

er weliswaar gestabiliseerd maar dit betekent niet dat er geen ernstige schendingen van mensenrechten plaatsvinden” en verwijst in dit verband naar “recente mediaberichtgeving en het rapport van amnesty”.

4.3.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen bedrieglijk zijn en hij zijn herkomst uit Tibet in China geenszins aannemelijk maakt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China, en kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij de commissaris-generaal verwijt dat hij *“geen enkel woord [rept] over de veiligheidstoestand in Tibet”*. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Aangezien verzoeker zich verder voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij meent dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden. Hij voert immers als enig nuttig argument hiervoor aan dat niet onderzocht werd of hij in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming, wat zoals blijkt uit wat voorafgaat niet kan overtuigen.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK